

Dialogoog kan ook concreet

Sociaal onthaal Antwerpse parochie kreeg honderden kilo's vlees van moslims

- Behoeftigen komen aankloppen bij pastorie
- Vlees van Offerfeest is ook bestemd voor niet-moslims

Erik DE SMET

Dialogoog tussen godsdiensten kan heel concreet zijn. Naar aanleiding van het islamitische Offerfeest schonken moslims honderden kilo's vlees aan de onthaalwerking van de Antwerpse Sint-Antoniusparochie om het te verdelen onder de behoeftigen.

Hoe kwam dat? Najia en Faridah lopen in Sint-Antonius stage in het kader van hun opleiding sociaal werk. Parochieassistente Rita Somers: „Het onthaal in onze parochie heeft een lange traditie. Dit was vroeger een kapucijnenkerk. Mensen brachten hier brood en behoeftigen kwamen het ophalen. Vandaag helpen we mensen uit de buurt die maandelijks minder dan 200 euro overhouden van hun leefloon.”

Najia doet als sociaal assistent het papierwerk voor het onthaal, de inschrijvingen van nieuwe hulpvragers en ze werkt mee aan een luisterproject met mensen in armoede. „Mij valt vooral de gastvrijheid hier op”, vertelt ze. „De vrijwilligers leven zich fantas-

Rita Somers (links) en Najia aan het werk in de administratie van het onthaal. © Erik De Smet

tisch in in mensen in armoede. Dat is oprecht medeleven.”

Hulpvragers ontvangen van de parochiale werking een voedselpakket, samengesteld uit producten van de voedselbank en van de voorraad van de Europese Unie – intussen werd op hoog politiek niveau beslist dat deze werking

kan voortbestaan – en uit schenkingen van parochianen en andere parochies.

Rita Somers: „Onze twee Marokkaanse stagiaires stelden vast dat hier, in de pastorie, ook moslims over de vloer komen en vroegen of we iets bijzonders deden voor het Offerfeest.”

„Wij namen contact op met Al Ikram, een islamitische organisatie uit Borgerhout die ook voedselhulp verstrekt”, vervolgt Najia. „En inderdaad, ze konden ons vlees van het Offerfeest bezorgen. Het werd geschonken door islamitische gezinnen. Een derde van het vlees van de geslachte

dieren is immers voor het eigen gezin, een derde voor de burenen en een derde voor de armen. Buren gelden in onze traditie als familie. Het zou niet mogen dat jij het goed hebt en je familie en burenen niet. De gezinnen schonken het vlees aan Al Ikram met de bedoeling het te verdelen.”

„Hier wordt over God gesproken en daarom voel ik me hier thuis”

Rita Somers vult aan: „Ik vond het sterk dat bij de levering uitdrukkelijk werd gesteld dat het vlees voor iedereen was bestemd. Het ging om 250 kilo. Eerst was sprake van een halve ton, maar daar hadden we geen plaats voor.”

Hoe voelt een moslima zich in een pastorie? Najia: „Ik ging op een katholieke school. Vreemd is dit dus niet. Ik heb het elders, op plekken waar je je geloof niet mag ter sprake brengen, moeilijker dan op de parochie. Door het feit dat hier over God wordt gesproken, voel ik me hier als moslima thuis.”

Rita Somers: „Op onze parochie zijn de mensen het intussen gewend dat moslima's meewerken aan parochieactiviteiten. Fijn dat zo iets mogelijk is.”

Een aalmoes, een auto of een babbel

„Als christen herken je Christus' gelaat in een bedelaar, maar God lijkt je soms in je gezicht uit te lachen”

Lieve WOUTERS

De armoede in ons land neemt toe, en dat is ook te merken op straat. Bedelaars doen er een beroep op de welwillendheid van voorbijgangers, alle vooroordelen trotserend. Wat doe je als christen? Confronterender nog komt die vraag op je af, wanneer zo'n bedelaar bij jou thuis aanklopt en meer nog wanneer dat huis een pastorie of bisschopshuis is.

„Je bent toch priester?”, wierp ooit een drugverslaafde jongeman me voor de voeten”, vertelt kanunnik Emmanuel De Zeine,

die aan het Brugse bisschopshuis heel wat 'vaste klanten' heeft. „Persoonlijk vind ik dat een sterk argument. Ja, ik ben priester, en nee, ik stuur niet graag mensen met lege handen weg. Als christen herken je het gelaat van Christus in iedere mens en vooral in 'de minste van mijn broeders'. Soms echter lijkt God je in je gezicht uit te lachen. De solidariteit onder straatbewoners is overigens nog groot: ze vertellen door waar er iets te rapen valt. Sommigen liken het kerkelijke jaarboek met alle adressen te kennen.”

Ook Dany Verstijn, parochiepriester in Denderleeuw, staat bekend om zijn vrijgevigheid. „Als mensen voor de eerste keer komen, geef ik een kleinigheid: 20 euro. Als ik hen beter ken en hun situatie zie, geef ik wel eens grotere sommen. Als priester-in-zending in Congo schonk ik ooit een auto weg.”

Anders helpen

Enkele jaren geleden werd Verstijn overvallen. Een vrouw vroeg 100 euro, een bedrag dat hij niet bij zich had. Even later kreeg hij te maken met haar echtgenoot, die zijn portefeuille binnenstebuiten keerde. De politie raadde de priester aan geen geld meer te geven, maar bedelaars door te verwijzen naar de hulpverlening. „Sindsdien ben ik voorzichtiger. Je moet gewoon goed weten welke mensen of projecten je steunt.”

Vanuit die bekommerning richten heel wat parochies Welzijnschakels op. Behoeftigen uit de buurt konden daar door vrijwilligers geholpen worden met materiële en andere hulp. Of er werd een potje aangelegd om mensen in nood situaties bij te staan. Heel wat asielzoekers konden op die manier de afgelopen jaren vermijden door hun huisbaas op straat te worden gezet.

Johnny De Mot van de Brusselse Goede-Bijstandskerk kent de problematiek door en door. „In het

centrum krijgen we vaak te maken met bedelaars. De meesten kennen we. Zelden geven we geld zonder de mensen ook te begeleiden. Dat haalt immers weinig uit. Integendeel, je houdt armoede in stand. Ik zou dus zeggen: steun

geen netwerken van mensenhandel, een babbel heeft voor mensen in armoede soms veel meer betekenis dan geld. Breng desnoods in je gemeenschap een team van vrijwilligers bij elkaar om een structureel antwoord te bieden.”

Advertentie

Mijn Stannah Starla, de stijl die me bevalt, de teruggevonden vrijheid ...

Documentatie en gratis prijsofferte op

info@stannah.be

0800 95 950

www.stannah.be

Naam + Voornaam

Adres

Postcode Stad

Tel: E-mail

Stannah bvba, Poverstraat 94, 1731 Relegem

Stannah

Een babbel is voor mensen in armoede vaak van veel grotere betekenis dan wat geld. © Patrick Claessens